

Bönebrev v17 2026 Den här veckan kommer det en hälsning från Elsa Laveson som befinner sig i Kairo på praktik sedan två månader. Hon både berättar om vad hon och hennes kompisar arbetar med och delar bönemännen. Läs hälsningen på de kommande sidorna. I måndags (13/4) åkte Hampus Carlsson på missionsresa till Nordafrika som han berättat om i gudstjänst och i mail till oss. Därför ska vi denna vecka be för Hampus och Elsa och det arbete och de sammanhang de står i och de människor de får möta.

Vi ber för:

- Elsa och det arbete hon och hennes kompisar gör i Kairo
- Think & Do och de som bor på deras hem. Att de ska få fortsätta helas och att dörrar ska öppnas för fortsättningen efter året på Think & Do.
- De barn som kommer till ARK och Safe Space och som lever under så extremt tuffa förutsättningar.
- Organisationen ARK och deras arbete Safe Space, att de ska få fortsätta ha öppet och kunna återuppta fotbollsträningar.
- För personal och volontärer på ARK och Think & Do som troget arbetar under yttre tryck och möter stora behov.
- Hampus och det team han har åkt till Nordafrika tillsammans med.
- För de människor som teamet får möta. Att människors hjärtan ska vara öppna.
- För de lokala missionsarbetarna som Hampus team kommer samarbeta med. Att de ska kunna hitta vägar att visa på Jesus i den miljö de verkar i.

Vi fortsätter be för:

- Alla ungdomar som var på läger hos oss som nu är tillbaka i skola och vardag.
- Församlingens nya medlemmar
- Församlingens gemenskap, omsorg och utveckling

Guds rika välsignelse! Mattias Laveson

Hej, här kommer en uppdatering och hälsning i ett vykort från Kairo!

Först och främst vill jag tacka för allt stöd, all uppmuntran och all förbön från er i församlingen innan vi åkte och jag vet att flera ber för oss fortfarande och det betyder mycket. Som jag berättade lite kort om på en gudstjänst precis innan vi lämnade Sverige har vi fått en fantastisk möjlighet med den här resan som är en del av året på bibelskola. Då var det ovisst vad tiden här skulle innebära även för oss som team, det var den första kulturkrocken för oss, man verkligen lever i nuet och tar det en dag i taget! Men nu efter nästan två månader känner vi oss hemma i arbetet och kulturen och har på många sätt fått se hur Gud verkar här och arbetar genom de människor vi möter så nu vill jag dela ett smakprov med er hemma i Sverige!

Vi har några veckor kvar av vår praktik som i huvudsak innebär att vi hjälper till som volontärer på två olika organisationer. Först Think & Do som är partners med EFK sedan många år tillbaka och som har många olika arbeten i en byggnad som riktar sig till människorna i området och sedan ARK - Acts of Random Kindness som arbetar främst med gatubarn i en annan stadsdel.

På Think & Do hjälper vi till på deras skyddande boende där det bor ett antal unga tjejer i 15–20 årsåldern som av olika anledningar behöver hjälp och en nystart i livet. På detta boende stannar de i ett år där de har möjlighet att helas psykiskt, fysiskt, andligt och stärkas socialt för att kunna bli en aktiv del av samhället igen. De har scheman och rutiner med olika typer av terapi, utbildning och när vi kommer är vårt fokus på att bidra med sånt som lättare faller mellan stolarna såsom fysisk rörelse för deras fysiska hälsa och då har vi dansat och lekt olika lekar. Även kreativa aktiviteter för deras psykiska hälsa som olika spel och pyssel där vi har fått skapa och skratta tillsammans. Sist men inte minst är engelska en stor del av det vi fokuserat på, både för tjejerna men också de anställda för att ge de bredare kunskaper och möjligheter att bli aktiva i samhället igen. Det har vi gjort genom många olika spel där vi tränat på ordförråd, enklare fraser och användbara verb men också genom att försöka kommunicera mycket på engelska när vi pratar. Samtidigt lär de oss mer arabiska! Det är fantastiskt att se hur de hjälper varandra och bara efter knappt två månader här har vi märkt att de blir bättre och utvecklas fort och dessutom blir de mer självsäkra. Amen!

Vi har hört en del vittnesbörd från dessa tjejer om hur deras liv har förändrats sedan de flyttade till boendet. Dels berättar de hur de inte längre styrs av ilska och smärta utan har lärt sig känna och hantera sina känslor samt bearbeta det de har varit med om och börjat älska sig

själva och livet. Dessutom vittnar de alla om hur deras relation till Gud har förändrats och vuxit till något fantastiskt starkt och vackert som är avgörande i deras liv. Det berättar de med oerhörd kärlek och tacksamhet. Det som boende och personalen som jobbar här betyder för dessa unga kvinnor, och har betytt för många tidigare, är svårt att beskriva med ord men det är enkelt att se vilken frukt det ger. Vi besöker dem tre timmar två dagar i veckan och varje gång är vi tagna av den kärlek de visar mot oss och varandra samt den glädje och det ljus som de utstrålar. De pratar en del om deras drömmar och mål och en av dem vill utbilda sig till socialarbetare för att kunna arbeta på boendet och hjälpa framtida tjejer, samma resa som en av de socialarbetare som jobbar där nu som också fick hjälp av boendet några år tillbaka.

Ett särskilt starkt minne jag bär med mig är när en internationell grupp gäster var på besök och en tjej delade sitt vittnesbörd och då sa hon att hon var 20 år men egentligen nio månader. För det var nio månader hon hade bott på boendet. Så mycket betyder detta för dem, flera av dem höll med om detta, att de räknar sig som några månader gamla för de har blivit pånyttfödda på många olika sätt. Alla som bor där nu har varit där mellan sju och nio månader vilket innebär att de kommer flytta ut inom en snar framtid och det är oroligt, tungt och känslofyllt för dem. Därför vill jag be er att lyfta dessa tjejer i era böner. Be för tiden de har kvar på det skyddade boendet och för deras tid när det är dags att lämna. Föreståndaren har också bett om hjälp att be för att det ska flytta in nya tjejer för just nu är det inga på väg att flytta in. Hjälp oss gärna be för de tjejer som bor där nu och att de ska kunna fortsätta hjälpa de som behöver det. Think & Do har som sagt flera projekt som de vill ha hjälp att be för, som jag kan berätta mer om när jag är i Sverige igen för att det inte ska bli för långt här, så lyft därför också gärna resten av deras verksamhet i bön för de gör ett fantastiskt jobb.

ARK är den andra organisationen där vi också är två dagar i veckan vilket är ett sant bönesvar! Innan vi åkte berättade det att det var oklart när och ens om de skulle öppna upp sin verksamhet igen efter ett uppehåll under vintern. Många av er var med och bad för projektet tillsammans med andra och under våran första vecka här fick vi veta att de skulle öppna. Det vi är med på kallas för Safe Space och skulle kunna likna en egyptisk motsvarighet till en svensk fritidsgård för gatubarn. Barnen är på gatan av olika anledningar och en av de första man tänker på kan vara fattigdom, men det är faktiskt en minoritet. De allra flesta har ett hem men de väljer att lämna det på grund av otrygghet såsom våld och missbruk. Därför finns ARK för att de ska kunna ha en trygg plats, möjlighet att vara barn och hjälp som de annars inte får. Safe Space har öppet två dagar i veckan varav en dag för tjejer och en dag för killar och det kan komma mellan två till tjugo barn i åldrarna 2,5–18 år. En eftermiddag börjar med

att barnen kommer klockan fem och då har de kan leka, spela spel, måla och pyssla och vi umgås med dem. Sedan serverar vi mat och all personal och volontärer äter vid borden tillsammans med barnen, likadan mat, likadana tallrikar och likadana glas. Efter maten hjälper vi personalen med disken medan barnen kollar på en film och äter efterrätt. Under dagen kan barnen också duscha, ta på sig rena kläder, medicin och första hjälpen görs också regelbundet för de som har sår eller skador. Här har de möjlighet till personlig hygien i alla fall en gång i veckan. Med tjejerna är det lite extra fix efter maten med fotbad, pedikyr, manikyr eller luskamning. De har också samtal en och en med barnen, för det är mer än en fritidsgård, det är en organisation med långsiktiga mål och visioner för barnen. De som kommer regelbundet har en plan och ett program de följer för att hela dem fysiskt och psykiskt och hjälpa dem drömma för att de ska ta sig från gatan och förändra deras livssituation. Det är inte hopplöst för att de föddes in i fruktansvärda omständigheter.

Det är tufft att se dessa barn komma och gå smutsiga om fötterna, ha så starka känslor och utbrott för att de inte vet hur de ska reglera sina känslor och att få se och höra små inblickar i den fruktansvärda utsatthet de lever i. Men samtidigt är det väldigt fint och ger mycket hopp för det är så viktigt arbete de gör här och de är verkligen som alla barn i världen. Och det är många av barnen som lyckas ta sig ifrån gatan. Den vetskapen gör det lättare att hålla modet uppe när man kommer hem till en stor lägenhet med el, vatten och mat samtidigt som flera av barnen man mötte innan driver runt och kommer att sova under en bro. Var gärna med och be om beskydd över dessa barnen och att de ska få hjälp att behålla hopp och drömmar. Be också för de anställda och volontärerna, det är ett krävande jobb och de har tidigare mött ekonomiska svårigheter och motstånd från grannar i området som inte vill ha kvar deras verksamhet. Be att Safe Space ska fortsätta vara öppet och att deras fotbollsträningar i ett annat område ska få starta igång igen. Tack återigen för att ni vill följa min och mina vänners arbete här i Egypten, era böner och tankar betyder mycket! Jag hoppas det var kul att få en liten inblick i vårt arbete här och jag har så mycket mer att berätta om dels det men även andra spännande saker vi har lärt oss och fått vara med om. Exempelvis om hur inspirerad man kan bli som kristen av att leva i en muslimsk kultur, särskilt under månaden ramadan! Vi hörs i Sverige!!

Varma hälsningar från Elsa Laveson